

[Lissa Mathiasen]

problemer i forbindelse med vores kondemneringsbestemmelser – problemer, som vi synes bør løses. Men netop på den baggrund undrer det os, at SF og Fremskridtspartiet ikke har gjort et seriøst forsøg på at tage fat om problemerne. Hvorfor har man valgt at bruge en hovsalsløsning? Hvorfor kun vælge den populistiske model frem for at gøre arbejdet grundigt og sikre, at vi én gang for alle får skabt nogle holdbare løsninger, så problemet er væk, også én gang for alle?

Umiddelbart ser det ud for os, som om forslagsstillerne har formået at placere sig godt og grundigt mellem to stole, hvor man i hvert fald skaber masser af nye problemer. Lad mig bare nævne et par stykker af dem:

Det siges bl.a. i forslaget, at der kun kan gives erstatning, såfremt boligen er erhvervet før januar 1990, helt klart for at undgå u hensigtsmæssige konsekvenser. Jamen det betyder jo blot, at der så kan kondemneres efter næste salg, og det vil altså sige, at man rent faktisk stavnsbinder de nuværende beboere til den pågældende ejendom. Der er i hvert fald én ting, der er sikkert, og det er, at karrusellen kører videre efter 1990, hvis det ikke bliver rettet op.

Det siges også, at man kan udbetale erstatning ved udløbet af en frist for benyttelse. Har man egentlig overvejet, hvordan det beløb vil se ud, hvis der er gået en relativt lang årrække med inflation m.v.? Så er der faktisk ikke særlig mange penge tilbage.

Mon ikke det ville være klogere at gøre dette arbejde lidt grundigere, så vi er sikre på, at vi får løst problemerne i stedet for at skabe nye.

Jeg synes, det er væsentligt at sige, at udgangspunktet for overhovedet at kunne kondemnere en ejendom må være en sundhedsvinkel, og derfor kan der i dag på en lang række punkter sættes spørgsmålstegn ved det rimelige i den måde, hvorpå vi i dag anvender vores kondemneringsbestemmelser. Er det rimeligt at fastsætte en længerevarende frist for benyttelse af en bolig? Vil det sikre de sundhedsmæssige aspekter, f.eks. i forhold til børnene? Er det overhovedet rimeligt, at visse kælderlejligheder alene erklæres kondemnabile på grund af lys- og/eller indkigningsproblemer? Er det rimeligt, at kommunen kan hæve et forlov 10–15 cm og derefter erklære en bolig kondemnabel? Jeg synes, der i den grad er behov for at have lidt mere sund fornuft med inde i billedet og tage det i betragtning.

Der er også meget, der tyder på, at registreringen af vores boligstandard i kommunerne kunne gøres langt bedre. Alt peger på, at det mange gange er tilfældigheder, der afgør, om en bolig bliver kondemneret eller ej.

Jeg synes også, vi skal kigge lidt på mulighederne for eventuelt at omdanne nogle af disse boliger til andet formål. Det, der er udgangspunktet for os, er, hvordan vi bedst muligt kan tilgodese den enkelte beboers tarv. Hvis man føler, det er en urimelig kondemnering, der er blevet trukket ned over hovedet på én, tror jeg ikke, man føler, det bliver stort mere rimeligt af, at man får en erstatning. Jeg synes, vi skal se på disse problemer og derefter overveje, hvordan vi kan tilgodese beboernes tarv bedst.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der både fra SF's og Fremskridtspartiets side har været et positivt udgangspunkt for det, man har foreslået, men jeg synes, det er væsentligt, at vi får kulegravet spørgsmålet for at se, om de kondemneringer, vi foretager, er rimelige.

Jeg er glad ved, at ministeren har givet tilsagn om, at man vil se på spørgsmålet. Men det har man jo givet tilsagn om tidligere, og derfor kan jeg sige, at vi fra Socialdemokratiets side meget klart vil følge denne sag, idet vi synes, det er afgørende væsentligt, at boligministeren ikke også denne gang blot lægger det til side og siger: Der er mange uløste problemer, som vi ikke rigtig kan få styr på.

Derfor skal vi i hvert fald opfordre til, at vi ved indgangen til næste samling har et forslag liggende på bordet, så vi kan få løst dette problem.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det er ganske uacceptabelt, at det offentlige næsten kan ekspropriere en ejerlejlighed uden at betale erstatning. Det er den opfattelse, Det Konservative Folkeparti og jeg selv har.

Dette her beslutningsforslag er jo ganske givet, selv om det ikke direkte nævnes, opstået på grundlag af en konkret sag, og vi kan jo netop i dagspressen i dag se, at der er faldet dom i boligretten om den pågældende sag, og vi er enige om, det skal rettes.

Men det, vi nu skal se på, er, hvilke værktøjer man kan bruge, hvordan vi skal rette sådanne forhold, som kunne være en krænkelse af ejendomsretten. Hvad det angår, tror jeg ikke, det foreliggende beslutningsforslag er tilstrækkelig